

סמי"ר גנדלברג ניר-ישראל

5172322

בן-סיממה ואפרים

נולד ב- כ"י אדר א' תשל"ו 26.2.1976

התגייס לצה"ל באוגוסט 1994

שרת ביחידת סיירת "אגוז"

נהל ב- ט"ו טבת תשנ"ז 24.12.1996

בדרכם לבנון בהתקפות מטען צד.

גנְדָלֶרְגֶן, נִיר יַשְׁלָל

בן סימה ואפרים. נולד ביום כ"ז באדר א' תשל"ו (26.2.1976) בפתח תקווה. ילد חמור ורגינש, שאחיב את אחיו טלי, הbegנית מפנו בשלוש שנים, היה חברותי ואהב לעוזר לחבריו. ניר למד בכיתת הספר הייסודי ע"ש דוד שמעוני ובחטיבת הבכירים "ברנו". כבר בהיותו בבית הספר היסודי נבחר כחבר במועצת התלמידים של בית הספר ובמועצה התלמידים העירונית. ניר אהב לקרוא ספרים, והתעניין במיוחד בספר פילוסופיה ובספרים על ארץ ישראל. בבית הספר ערד עיתון קיר על הנעשה במدرינה. נסף על עיטוקו בתחום החברתי היה שחון מאטין בקבוצות הבדורסל של בית הספר ובקבוצת הנוגע של "מכבי" פתח תקווה. על משחקו זכה במדליות ובגביעים רבים. את לימודי התיכון רכש ניר בבית הספר המכュוי "עלם" ב', בכיתה המדעית-טכנולוגית. תלמיד טוב, שידע להקדיש עצמו גם להדרכת ילדי העולמים מהטיפפה. אותו למד כדורסל במשך שנה. ניר היה חבר נאמן לחברות, ליאת כוכבי. אהבה רבה שורה בין השניים. הוא היה בן אהוב ודווגע לכל בני משפחתו - לסבים, לטבאות, לאחوات ולהורי, ובן אהוב ונאמן לעמו ולמולדתו.

ניר התכוון לשירותו הצבאי והעדיף לאימונים ולאגדרת הבוגרת הגוף. בראשית אוגוסט 1994 נים לצה"ל. הוא בחדר, מתוך מודעות ורצון כן ולא השעה חיצונית, לשרת ביחידת קרבייה והתנדב ליחידת "שמושן" של המסתערבים. לאחר תקופה, עקב עצמות היחידה, העברה יחידתו לשרת לבנון. ניר היה בין מקימי סיירת "אגוז" החדשה. הוא שירות ממילא, תפקיד אותו מילא במלוא המსירות והרצינות. היה חשוב לו לצאת עם צוותו וצוותים אחרים לבנון, להגנת תושבי הצפון. מפקדיו תיארו אותו כחיל למופת, שבולט בפיקוחו, בשלות הנפש וברוגע שהקראי סביבו. ניר מעולם לא התלונן על שירותו בצה"ל, הוא אהב את תפקידו ואת חבריו היחידים, והוא נבען לשבח בכל פעם שנקרא, אף פעם לא התחמק. במסגרת שירותו הצבאי השתתף במבצע "ענג' זעם".

ביום ט"ו בטבת תשנ"ז (24.12.1996) יצא ניר עם חבריו לפעילות מבצעית לבנון. בדרך חזרה לשטח ישראל, סטה המפקד מן המסלול שתוכנן מראש, מבלי לדוח על כך ומבליל לקבל אישור. הכוח נכנס לכפר מרכיבה, שם חיכו לו מטעני חבלה. ניר וחבירו לא היו מוגנים, עקב שניות פיקודיות קשות שנבעו משיקול דעת מפקד הכוח. מיפוי המטענים נהרג סמ"ר ניר ועמו סרן יוסי לוי. ניר הובא למנוחות עולמים בבית העליון הצבאי בפתח תקווה. בן עשרים היה בנופלו. השair אחורי הורים ואחות.

בעיר המגינים, בדורך לירושלים, הוקמה אנדרטה לזכרו ועליה כתוב: "חוורתה לניר/לזכר ניר גנְדָלֶרְגֶן/ילד, אוור ביתו/גנער, מולדתו מגיניתו/עלם, ארצו אהבתו/גבר, אדרמתו מקודשת בדמותו. ניר נאסף על עמו/לחומם סיירת אגוז/נפל לבנון/טי' בטבת התשנ"ז – 24.12.1996".
מנחת בית הספר "שמעוני" זכרת את ניר מימי לימודיו: "נזכר את החזוק המביש, את ההליכה הצנועה, את הדיבור השקט, את הצורך לתורום, לעוזר, את הסקרנות שאין לה גבול. נזכר אותו מפשר בין הגעים בمشקפי כדורסל. נזכר אותו מתהלך בשקט במסדרונות, מרים ניר, מסדר כסא. נזכר אותו במתנה שקיבלנו, וכשוו עיריך להזכיר אותה..."

"אגד"

יחידת אירלה המתמחה בלחימה מול חיזבאללה

המבצע בוצע מבעלותם של דרום לבנון, לומדים להכיר היטב את השיטה ומתחמי חיים בלחימה מול החיזבאללה".

המאבק מול חיזבאללה הוא קרב מר חות יומיומי, ואחד מתפקידיה של "אגוז" הוא להציג אל הפעול תוכניות מבצעיות מקוריות וחרשניות במגוון מתרומות, לשם ביצוע אותן משימות, הימרכות אחריות היו נורשות לתקופת הכנה ממושכת, בשל הנסיבות הכלכליות בלבד עם השיטה וחומר הניסיון בשיטות הלחימה הרלוונטיות.

הפיוץ הקטלני אtamול הוא האירוע השני שבו נגרמו אבדות לסייעת "אגוז" במתכונתה הנוכחיית. בהתקפות בין לחמי הסיירת לבין חוליה של חי"ר ובאללה בחורש ספטember נהרגו סגן צור פרנס ו"ל וסמן" ודר מינץ ו"ל.

מאות עמוד רסתורט,
כתב "דיעות אחרונות"

זהירות חשף את קומוח של סיירת "אגד" לסני בשלושה שבוטות בלבד. היחידה, שהייתה לחטיבת גולני, הרכמה ביולי 1995 ומתחילה כליחמת גרי"ה מול חיזבאללה, לחמי "אגוז" הספיקו כבר להשתתף בעשרות מבצעים נועזים נגד המחלבים, חלקם בעומק שטח לבנון. בנוסף, היחידה גונטלה חלק, במקביל לכוחות הרגלים, גם בלחימה הסדירה והמתישה שננהל צה"ל בדרום לבנון.

"מדובר בלוחמים מעולים", אמר אלוף פיקוד הצפון, האלוף עמרם לוי, עם חשיפת הסיירת. "היתרון הגרול שלם הוא שם עוסקים ממש כל השירות

חייל של סיירת אגוז

עד מכה קשה

הסירות שהוקמה מחדש לפני שנה וחצי
אייבדה תוך 3 חודשים 4 קצינים ולוחמים

שייטת אגוז, שנחשה רק לפני שבועיים, לא יורעת פגעה בדרישות הדרושים: מתוך של פון מסקי דפי לוגת פין ימי לוי

שנהייר אוחמל בדרך לבנון, חיכא בתלה את הייחודה, שעדיין מלקת את סגנון בלבבות קבוצת קדמת שבת היתה מעורבת, ב-19 בספטמבר.

באותה תקנית לבנון נהרגו סגן צור פריגוס וסמל' זוהר מנץ' ול' ונפצע עז מאש הסירות, בהם סגן איתמר יידד, בן 23 מקיבוץ גבעת חיים, שב עקבות פצעתו החלף על ידי לוי.

במהלך התקנית בספטמבר נפצע גם נהר רובי, בן של אלף (מייל) דורון רובין.

אלפי פיקוד הצפון, עמירים לוי, החיליס לפני כשבועיים לחשוף את אגוז, שהוקמה מחדש לפני כשבוע וחצי ואשר עיקר משימתה היא להילחם נגד

ארגוני החזבאללה.

"אין ספק שההמודדות מול החזבאללה קשה מאוד," אמר לפניו שבוי עיסים חיל בסירות. "הם פעולים בקשר צוות קטנות, כי זו לחמת גרילה. לנו, גם אנחנו אימנו את עצמנו לפעול מילוט בקצבות קשותות חסרת."

חיליל אגוז, הכופפים לגולני, עובי רים סידרת אירוניים קשה מאוד. הם לומדים את שיטות הפעולה של החזבאללה ומאמים עצם לתנאים המאפשרים בdroot לבנו.

"זו איננה ייחות חיטול, העיר שלנו היא להילחם בחזבאללה ולהביא תוכן אותה," אומר חיליל בסירות. "אגוזנו לא פוגעים באורחים. מטרתנו היא לחדול את תשתיות החזבאללה ולמנע דריית חוליות לישראל לרוצעת הביטחון, זאת את אנחנו עושים."

מאו שנחשה אגוז בפיקוד הצפון אין ספק שהחזבאללה לומד על היחידה ומכל פרטיהם על פולמותה.

מארב קופלי

מחברי החיזבאללה הפעילו אטשו חבלת

אדול כ"ג ק"מ צפונית מגבול הצפון

2 חילים

אישור „יאן“

נהר גן

אטטענץד בלבנון

בצפון

כוח של סירת "างוז" עשה את דרכו חורה מפעילות מבצעית

בשלפתע הפעילו מחבלים חיזabalלה מטען צד רב עצמה

סרן יוסי לוי נהרג ו-3 לוחמים נוספים נפצעו

ماוחר יותר נפטר אחד הפצועים על שולחן הניתוחים

שני חיילי צה"ל נהרגו אטמול, ושני חיילים נוספים נפצעו באורח קשה, בתתופצצות מטען חבלה בגין רחובות של רצועת-הביבטחון בדורומ-לבנון. סמוך לשעה אחת בצהרים נע כוח של סירת "างוז" שעשה את דרכו בחורה מפעילות מבצעית, ליד הכפר מארכבה, דרום-ימזרחהית ליישוב משגב'עם, 3 ק"מ מג'דר הגבול. לפתח התפותץ ליד הכהה מטען צד רבי-עוצמה. מיר לאחור הפיצוץ נכנסו כוחות גורלים של נח"ל לא-זורי-הביבטחון.

כוחות רפואיים שהגיעו למקום החלו לטפל בנפגעים וקבעו את מותו של סרן יוסי לוי (21) מקיבוץ כפר-חורה. שלושה פצועים - סמל יעקב ליאון (20) מניר-עציון, סמל עמית פלד (20) ממחפה וחיל ששמו טרם הותר לפירוטם - פונו במסוק לבית-החולות "רמב"ם" בחיפה. החיל ש-

מו לא פורסם נפצע באורח אנוש ונפטר מארח יותר מפצעיו על שולחן הניתוחים (לבני משפחתו נסודה הורעה). לאחר היגיון והטיפול בדרך לבנון חילופי אש כבדים בין כוחות נח"ל למחלים. מוסקים של חיל-האוויר ניסו לאייר את מניה המטען, אולם ללא הצלחה. במקביל, אירע פיצוץ נוסף - שלא גرم לנפגעים או לנזק - סמוך למוצב טيبة בדורומ-לבנון. ארגון חיבא להה נטל את האחריות לשני האירועים.

בשעת הפגוע היו הרמטכ"ל, רב-אלוף אמנון שתק, ואלוף פיקוד הצפון, עמרם לוי, במא"ג עין, שם בירכו את מפקדי צד"ל לרجل השנה החדש. הרמטכ"ל ואלוף הפיקוד תייחקו אטמול אחר-הצהרים את חיל-הכוה שפגע בפיצוץ. בסיסם תחתkir אמר הרמטכ"ל: "בלבנון יש מלחמה - יש כל הומן אידיעומים ופיגועים. מוקדם לקבוע האם היה שיתוף פעולה בין המחלים לאורחים לבנוניים".

לוחלי "אגוז" נהר גן

altimore Dam Sluice

ברור, אך הם מאמינים, כי שבר צד"ל יתפרק, והזיבור בישראל, שימאים לו לילכת אחרי ארכנות, ילחץ על הממשל להנטה מדורות לבנון.

שיורו קלחת הפעיגע בבחנה הטלויזיה של החיובאללה נוער לחטיח את ווועת המלחמה היישר לתוכה הסלון של צפי הטעוויה בישראל, ולהמשיך לתושבי איראן הביצחון מה עלול לקרות להם. לא פורת שוכב מבהינת החובאללה והוא האפקט המוראיל החיווי שיש לשידור קלחת כואת על השיעים בלבנון, ובמיוחד על הלוחמים.

בעצם שיטת הנחת המיטענים אין כל תחיכום. חוויה המנicha מיטען וקוקה למסתו וلتצפית טוכה אל ציר התנוועה של הכרה שאמור להפצע. אגשיה בוהרים בדרך' כל תוויא שטח גבורה, מכוסה צמחייה עבותה, או בית במאהי כפר בכיסים. אחר-כך מטמינאים את המיטען באדרמה, מיטעים אותו, וחודרים לעמרת הפעלה. אם מוגבר במפעיל-סיעון המתגורר באיראן, הוא יכול להמתין ימים ואולי שבועות בבתיו עד שמניגר הרגע המתאים, והוא להוח על המטה והמיטען מתפוצץ.

שבורי-סלע ואבן עוד מגברים את האפקט הקטני של המיטען, הבנוו לרוב ממכונת הא. קלימורו": אותו אמצעי קטלני שהאמריקנים פיתחו בעת מלחמת וייטנאם לשימוש בנתיבי ההסתננות של הויטקונג. החובאללה מייצרים בעצם ללא קושי את המיטען הזה של חומר-נפץ זוק-חד עם גולות-מתקת ומסמרים. צורו, מלבן שיטה כפוף מעת, מעניקה את הכוון הרצוי לאלהמה הקטנית שהוא מייצר עם הפעלה. איראן מספקת לחובאללה בתיה-הסואת מביביגלאם, דמויי סלע או אדמה, שבתוכם הבוים המיטען ומגנן הפעלה. המיטענים שהופעלו השבו נגד אנשי "אגוז" היו מحسוג הזה.

סוגיות המגנון המפעיל מרוחק את המיטען הפתחה לכל קרבנות בין זה"ל לחובאללה. תחילת הפעיל החובאללה את המיטענים באמצעות חוטי חשמל ומגנוני ייום פשוטים. אחר-כך, כשזה"ל התחילה לגלות את החוטם, עברו השיעים להשתמש בהפעלות אלחוטיות. זה"ל מפעיל תכניות חרישות לשיכוך וחסימת המשדרים.

כש' הגזות של סיידת אגוז, שעלו בצחורי ים שלishi על חכמי גבאי ת'כפר מרכוב, כבר הודיעו את הבוי.

זה חץ כסופה של פעילות מבצעית שתישת רף קלטוטריים פורדים חזריו בינו לבין גדר האובל ותוכחת חותמת בראשו ולכו מפער ציר וויא לוי דל. עמו שלושת אגשיה חולית החרום. אחד מהם היה מיל דראשן ביד ישראל גולדינג ווי. ציר לוי, כמו כל מפקד הדוא למשימה שזכה אולי בחותם לחייטקל, הצביע בחודש את המונומט, המזוכנים ומוריי ותגובהו שבחילוי.

אתה שעת פרוחט של כהה מאות טטרים מתקופת, על גבעה או בשפטו תעלינה של בית הגזות אל חכמי מפלעלה, ישם מושחתת חילית חיזבאללה. שלושת, אולי ארכעת, המתיבו לקורין. אחר-כך החוק את אבדעו על מנג הפסוד ואלהות החקון, שאמור היה לפזר את פצען החמעה החסכלי של פישען-הנפץ. אחר-כך כוית פצלמת רדיאן אל זווית הרכסיה שבה היו המיטענים חבירים, ולחץ על בפתח החקלאות.

את פישען-הנפץ הטמיינו והיסוד אנשי החולית, כר' ג'ינו לשער, בלילת הקרים. אולי אפילו כמה לילות קורט-בלין, נזוזה כבראה בכמה מחותשב הכהר שasco עבורם מודיעין, סייפק לחם מסתו, חואל' גם דאגו למלאם בסיטום המפעלה. ברכבת מונדרדים קרב לאלא' שיעים, ושתוכם גם מי שכבר סייעו בעבר לפגועים קסלניים של החיזבאללה נגיד זה'ל וזר'ל.

הפעם, לפי כל הסימנים, לא התכוונה חילית החיזבאללה לפגוע בכוח זה'ל. המקום שבו הונח המיטען לא נמצא על ציר שבו מרבים אנשי זה'ל לנגו' ברובים "רכים". וזה גם אינו ציר קבוע של סיורים רגליים. לפי כמה חומר-הנפץ והתזורה שבה ערכו את שלושת המיטענים, ניתן להסיק שהטרף אמר היה להיות איש צד"ל שיбурר שם במכוניתו.

הפרטית, או סיור לਪתיחת ציר של צד"ל. מולו הביש של צוות "אגוז" חכnis אותו לתוך מלכorth שיתיכון מאד שכל לא היה מיעדרתו לו.

אבל מה שמעורר תמייה קשה, היא האורה שבה נע החור של הכתה. התריגול, שנעשה למזער את מספר הנפגעים במקירה של פיצוץ מיטען או ירי מהארב, מצווה על הלוחמים לשומר תמיד על רוחדים גודולים בין אחד למשנהו. בעת תבואה בלילה חשוך ובשתח סבר אפשר להבini את הנטייה הטעבית של הלוחמים לצמצם רוחדים, כדי שלא לאבד קשר עין זו זו. אבלפה היה אויר יומם מלא, ושתח פתוח ונוח לתבואה, שכבר ארדו בו פיגועים בעבר.

בפיקוד צפן שוברים ערין את הראש בניסוין להבini מודענו שאיר הכוון ברוחדים כנדיש, ואילו אנשי החור נעו צופפים. את ההשעות היא שהמפקח החליט לבצע משגה, והוא אלוי אנשי החובאללה את המיטענים.

מיטענ-צד' הם האמצעי הקטני ביותר שmapsail החובאללה נגד כוחות זה'ל ובדרך לבנון, מרכבת ההרוגים שהוא לשזה'ל בארכו השנים לאחרונות נפgeo מאמצעי זה, שקל מאוד להסותו ולהפיעו מරחיק בטוח. זהו נסק קלאסி למי שאינו של מגע קרוב ווירע לנצל היסב את השטח ההררי והסרך שבו התבונעה - גם של זה'ל וגם של המחלים - מוגבלת לצירם קבועים או לתוואי שטח שדראי טוב וירע לארם מראש.

החוובאללה "גילה" את המיטענים לפני ארבע שנים, ומאו, בערת הארגנים וצפוקוריא, שיכל מואן זו את שיטות הפעלה והן את אמצעי ההסואת. הם גם למדו להעיצים את האפקט הפיסיולוגי של פגיעת המיטען באמצעות שימוש בתקשורת. וכשמדובר בלוחמת גראלה, פיסיולוגיה זה שם המשחק.

המולות לבנון, כמו האיתולות באיראן, יודעים היטב שאין בכחו של מיטען-צד' או מארב מצליח לחזוי את זה'ל מאיזור הביצחון או למוטט את צד"ל. لكن היעד שליהם הוא כירום איטי בקשר העמידה של העורף הישראלי הרגיש לאבירות, וגם של הלבנונים תושבי איראן הביצחון. בסופו של

פָּרָטָה בְּשִׁירָה מִתְּמַבֵּבָה כְּלֹבֶד, בְּשִׁירָה נְזָקָם

הסירות

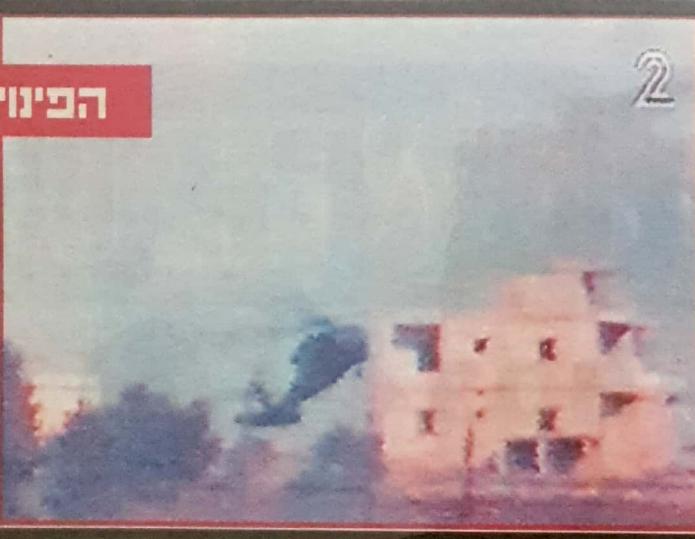
מטיען צד רב-עוצמה מותפוץ סמוך לכוכב

הபיצוץ

מסוק צה"ל ממיריא עם הנפגעים

הபינוי

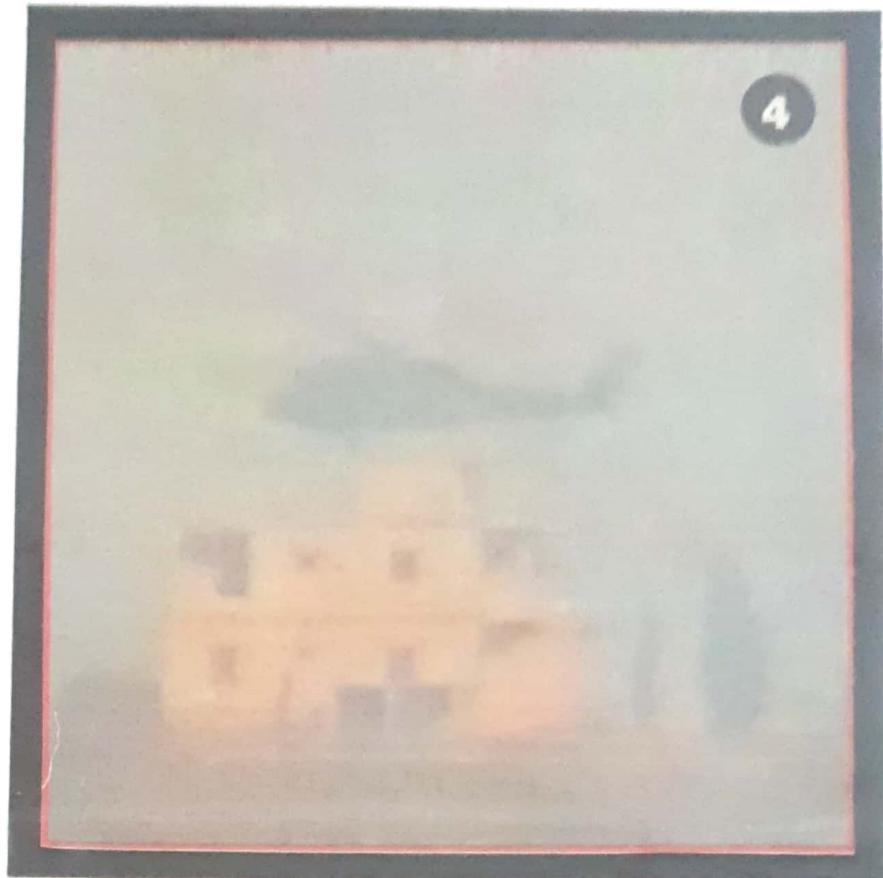

כְּפִי
לְצַחַר
מַול
הַמְּצֻלָּה

הארב הקטלי

מסוק הפינוי עוזב

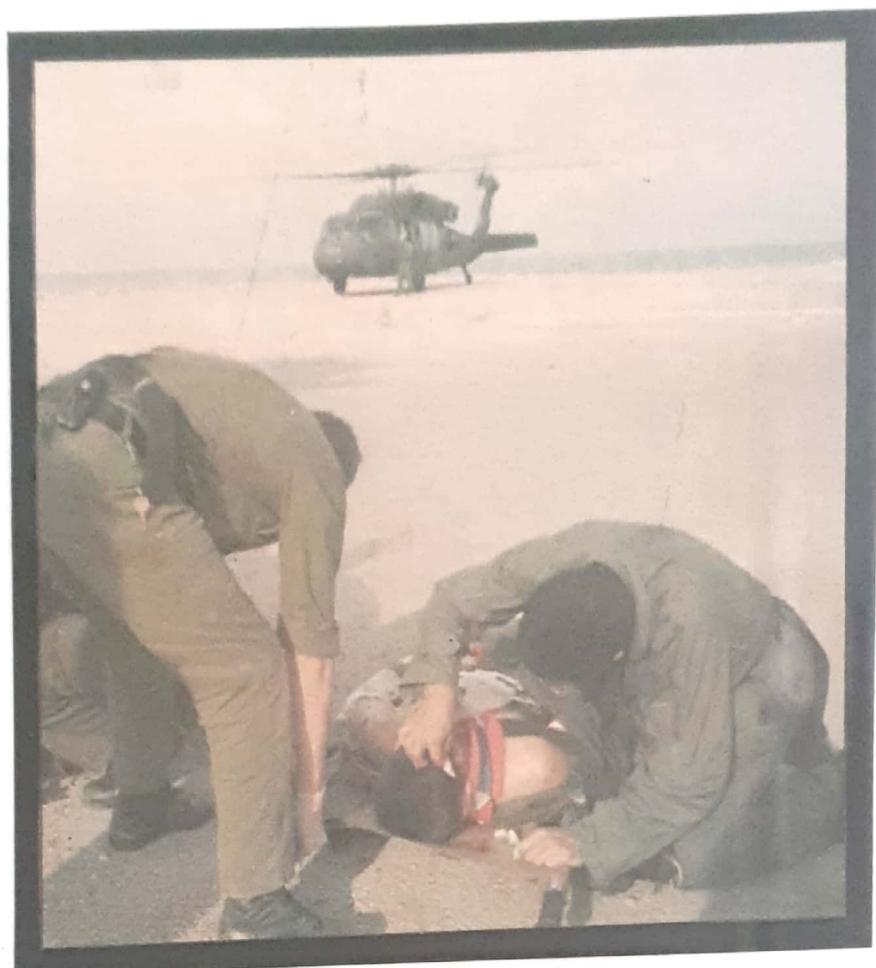
4

מצועים מקבלים טיפול במינחת בית החולים רמב"ם

פינוי הפגועים ברמבי

סמל"ר ניר גולדלברג ז"ל

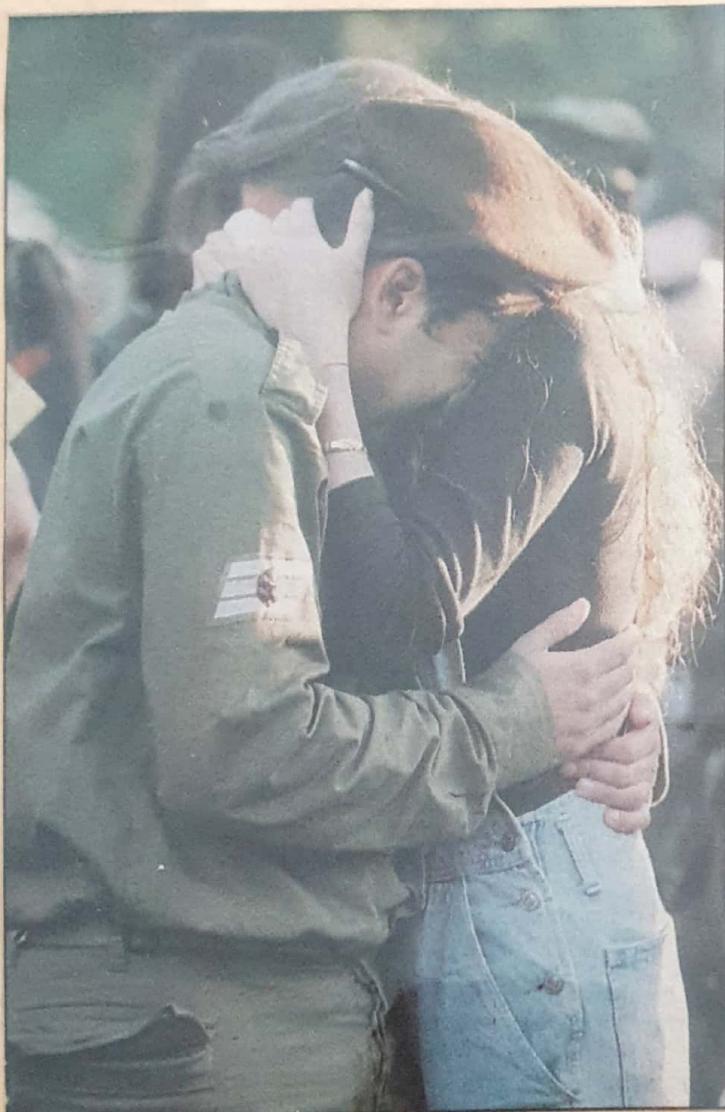

נדוחות ימיים הונצחים לנצח

ספר ייר גדרברג זל

האב השcool: "תרמתי את בני"

למולדת - שלמן מחייב יקר"

סאת קובי בליך

שיזה חילום בדרגת סמ"ר חכושים כוכבות החומות של חטיבות גולני, נש או אתוכו את ארינו של סמ"ר ניר גנלב רג' זיל, בן 21, בדבריו האורזונה החלקה האכנית בבית העלמין שנולח בטחיתקי ת".

בחלויה השתתפו מאות רכובות של בני משפחתי, קרובים, מקרים וחברים לנשק.

"בכל הפעולות הפנת מקצועות. שלוי ות הנפש שלו, שככל בר אפייה אותו, וה קרנה על כולנו", סוף מפקד סיירת אגוז, קצין בדרגת סא"ל לניר, שנחרג בפיגוע בدرום לבנון. "ניר, איפלו את תקופת הפיר קוד שלך כמ"כ בתיקות הטירונות, ביקש להפסיק על מנת להאטסף לחבריו לוצאות ששחו אותה תקופה לזכרה". מפקדו ציין לשכה דוגמא אישית לזכרה. מפקדו של ניר בפועלות המבצעיות, זהה את תפוקתו של ניר בפועלות המבצעיות והגעוות בהן נטל חלק במסגרת המלחמה בחיזכאליה בדרום לבנון.

בין המסייעים היה הוטף עמוס עוו, שהוא קרוב משפחה. "ניר, ילד שלנו, אנחנו לא נפרדים ממה. אתה לא נפרד מתנו. בכל מקום שנאלך אתה בא תנו. כל מה שנעשה אתה שותף. כל פעם שנחשוב, נח שוב גם עלייך. כל רוך שניהה בה אתה אתנו בדרך - לא יפרדים ניר".

"על האויב הקנא והמתועב שפרק את רם נורבר, אבל לא היום. למה אתה חביריך היקרים עדרין שם לבנון נזכר, אבל לא היום. היים רקס נגיד תורה ניר, תורה לך על הימים והלילות, על אומץ הלב, מסורת הנפש, על הטוהר ועל ודבקות, וגורה גם לחבריך שעומדים סבבך. תורה לכם בנימ, תורה ניר", אמר עמוס עוו.

אביו של סמ"ר ניר, אפרים, אמרו "הപכי תי להיות אב שcool. תרמותי את בני למולדי. דת. הדבאה היה אייריאל של. הוא התנרכ לשורת ביחסות המיוחרות. שלמן מחייב יקר על השמירה בזפון. בעוד חורשים הוא היה אמר לחתוג את גיל 21, של הוא לא יוכה".

סמ"ר ניר גנדלברג ז"ל

זהר כוכב ונולד אדם ופרח כפרח

ונבל כפרח והוא איננו...

על אומץ הלב

מאות בני משפחה ותבירים ליוו אתמול
למנוחות את ניר גנדלברג (21), לוחם פיקי-
רת "אגוז", שננטע אנושות בפייצין לבב-
נון וממת על שולחן הנוטרים. בין המלויות
יהה גם חסופר מוטען עז, קירוב משפחה של
ניר, שנשא ספוד מרוגש.

עמוס עוז: "אנחנו לא נפדים ממר. אתה
לא נפרד מאיתנו, כל מקום שנאלך – אתה
בא איתנו. היה ילד כה יפה, כה חם, טוב,
אהבת לשחק כדורסל ואנחנו אוהבים אוֹרִ
תָה. אהבת שירים עבריים ואנחנו אוהבים אוֹרִ
תָה. אהבת להתנרכ במשירות. הלב לך
תנרב לעור בקילת האתוים ואנחנו אוהבים אותך. אהבת ללבט
לק הקדמי ביוֹתָה. התפלנו, הצערנו, אבל אנחנו אוהבים אותך.
רצית לשרת במקום הקשה והגועו ביחס. חרדו, אבל אנחנו אוהבים
אתוך, בלי תגאי, וממשיכים לאהוב אותך, ונמשך. על האיב המתוועם,
ששפיך את דמך – נדבר, אבל לא היום. למה אתה וחבריך היקרים עידין
שם, בלבנון – נדבר, אבל לא היום. היום רק נגיד תורה, ניר. תורה לך
על האומץ שלך. על מסירות הנפש, על הטוהר על הרבקות. תורה גם
להבריך, שעומדים סביבך. לא הבה פעמיים יוציא לנו להגיד לך תור-
הה. תורה לכם בניס".

האב, אפרים גנדלברג, אמר: "תרמתי את בני למלותה, הוא היה
אורון מאורי מלך הארץ".

לאפריים גנדלברג ומשפחתו
אתכם באבלכם הכאב
בופול בונם

סמ"ר ניר ז"ל
מחבריך לעבורה

עיריית פתח תקווה

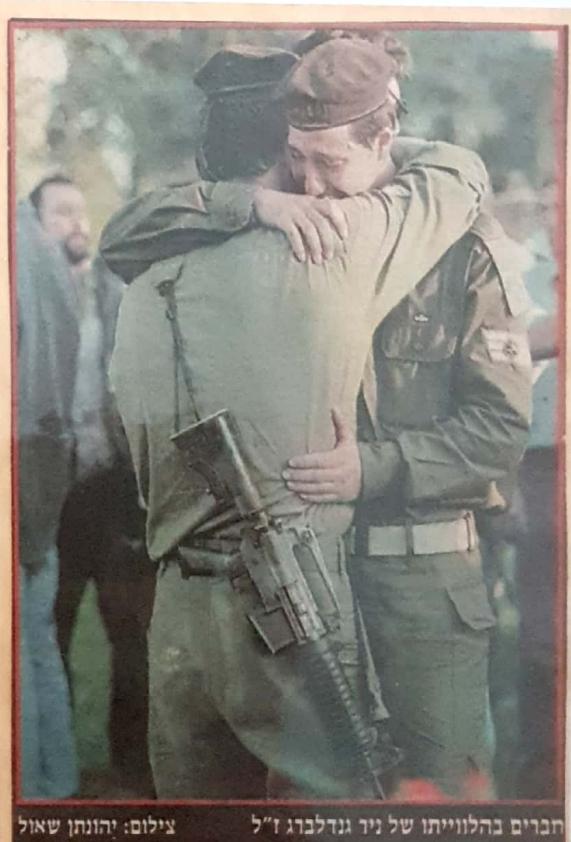

פתח תקווה אבלה ומרכינה את דגליה
על נופלו- בקרב של

סמ"ר ניר גנדלברג ז"ל

תנחומינו להורים סומי ואפרים ולכל המשפחה

גירוא לב, ראש העיר
וחברי מועצת העירייה

חברים בחלויתו של ניר גנדלברג ז"ל צילום: יהונתן שאול

סיפור נפילתו:

ניר נהרג בחזרה ממטען "הנוסע השמייני".

המטען נارد בתאריך 23.12.1996 ובהמשך נערכו סריקות בכפר
בלבנון.

בתום הפעולה חזר הכוח רגלית לכיוון גבול ישראל – הכוח נע באור יום.
בדרכם חזרה קיבל הכוח הוראה לשנות את מסלולו המקורי, הציר החדש
עבר בפאתי הכפר "מרקבה".

הכוח הגיע לכפר בשעות הצהרים המוקדמות, כשהוא מתقدس על אחד
הציריים.

במהלך ההתקדמות הגיע הכוח לצומת דרכים ולאחר מספר שניות הופעל
עליו מטען רב עצמה.

מעוצמת הפיצוץ נהרג מיד יוסי לוי ומכלען החוד ניר גנדלברג ומספר
חיללים נפצעו:

הכוח היה במרחק 3.5 ק"מ בלבד מגבולות הארץ בעת הפיצוץ.
הפצועים פונו לבית החולים רמב"ס בחיפה ומשם יצא הבשורה המرة
למשפחות.

המארב היה מתוכנן היטב וכך תועד על ידי צלם חייזבאללה.
מאותו סרט אפשר לראות כי הכוח תפקד היטב לאחר הפיצוץ, ונаг על פי
התרגולת הקובעת שעל הכוח לקפה במקום תחילת ורק אחר-כך לפנות
פצועים.

סמי"ר ניר גנדלברג בן 20 היה בןopo.

השאר אחורי הורים ואחות.

יהי זכרו ברוך.

דברים לזכרו מפי הצוות:

יש לנו כל כך הרבה מילים להגיד אבל הם פשוט לא יוצאות המראות אותו מחול שדים הן רק שלושה וחצי חודשים קברנו יחד את מינץ וצור בכינו אחד לשני על הכתף ולא האמינו שדבר כזה יכול לקרות והנה זה היכה בנו שוב ואנחנו עדין לא מאמינים.

ניר אהוב שלנו הרגשות שלו, טוב הלב שלו יהיה איתנו תמיד. אני זכר איך באותה דרך מוקוללת קצר לפני הצלת קיפוד שנכנס לקופסת שימורים, זה היה בשביב עולם ומלאו לא הפסקת לחיך שבוע.

ועכשיו הלכת לנו והכאב גדול מנשוא. איבדנו אח וחבר שהיה בעצם הכל, שהיינו צריכים אותו ועכשיו הוא איןנו.

תשמור על מינץ וצור וIOSI ואם אפשר אז גם עליינו. אפרים, סימי, טלי וליאת – אין מילים לנחים אתכם ורק אולי הקשר ביננו ישמר יעוזר.

ניר אנחנו אוהבים אותך תמיד ומאוד מתגעגעים
הצוות.

דברים לזכרו מפי אימנו:

אימנא, בשתגדי תבינוי

נור, ילד עלים יפה תואר וטוhor,
בזחן צנעה חבר ורע
ניר, שלוש שנים חלפו
כמו שלושה ימים
כמו שלוש שעות.
גם לא שלוש שעות
הזמן פסק מלכת נער.

נע策 בדיק באתו היום
באזתא שעיה קפא.
ואנחנו לא נפרדנו כלל.
סיכמנו איז באתו יום שני שנדר מחר - שלישי
ומאי, ניר, אינני מפסיקה לדבר אלקך.

אפיקו על הגדים שאינו יורד בעתו
אולי ניז חסרה בנו אהבה ואלי?
רק אולי כי הרי אין קשר בגשם לאהבה ואלי יש.
תאמר "אנושות ללא אהבה יוצרת אפלת באופן ממשי"
ואני עד מקשה ושותאלת
הlections - لأن ולמה עכשי? ולמה בכלל?
ואיך הסכמתי לחותם על סנרי כזה?

אתה, ניר, עונה לי בדרך כלל,
מabit בעני, מבטח תורה אוהב שקט.
אני מתווכח, מנסה לשכנע אותך כמו פעם.
אך אתה בשלך, מביט מחייב שלחן משחו כמו עיניך אומרות:
כלום איך מבינה, אמא, כיצד יתכן הרי זברון לא פעם...
על עלמות מקבילים, על גלגול נפש, אפיקו על החיים שאחרי החיים.
כן, ניר, נכון דברנו חשבתי אני מבינה,
אך כשחלב נזמת מחדות הכאב איני מבינה דבר.
נדמהcaiilo החלפנו **תפקידים**: אתה הגדול ואני הקטנה.
אתה, ניר, אומר לי: אמא בשתגדי תבינוי
אני רק רוצה להיות ראייה ולומר לך תורה על שבורת החיים בני.

ניר בילדותו ובתקופת הצבא

בכיתה ד' ד' ניר
בגביעים בול וונגה
נהייה שחקן מצטיין כבודרסל

ניר בטקס סוף שנה בiscrimon

בנוי שמונה עשרה ובנוי תשע עשרה

**בנוי שמונה עשרה ובנוי תשע עשרה ובנוי עשרים
נהוים לניר עתוניים שבו מצהיבים
גם שולי המודעות השחורות.**

סמל'ר ניר גולדברג ז"ל

אבן בחרזי, נופלת

שמונה עשרה ותשע עשרה ועשרים פעמים

ולבסוף נעצרת, שהיא אבן.